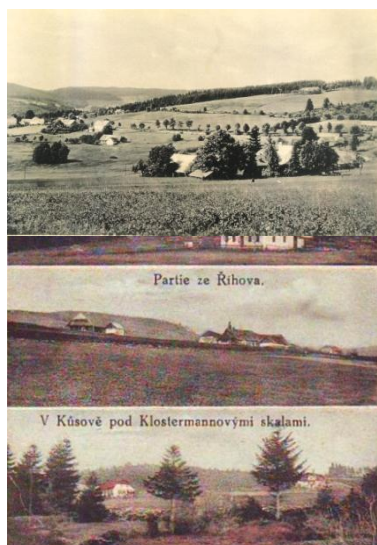

1963-2013

-50-

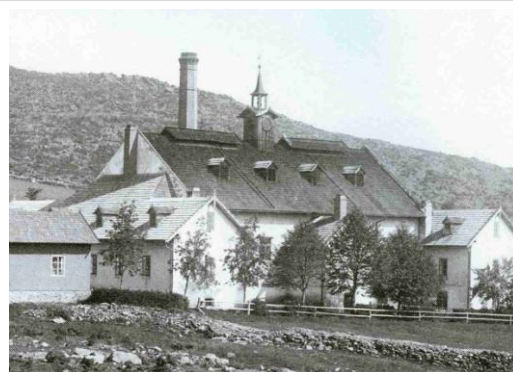
1. 1. 2013 tomu bylo 50 let, kdy se poprvé otevřely dveře našeho domova. Je to neuvěřitelné, jak čas plyne. Byl zde vždy domov důchodců, nyní domov pro seniory?

Josef Rudolf Schmid kupuje v roce 1868 pozemky poblíž Kůsova a v dubnu 1873 podává žádost Okresnímu hejtmanství v Sušici o povolení stavby nové sklárny se statkem. Jeho žádost byla přijata a ve sklárně nazvané Nová Huť byl v roce 1875 poprvé zapálen oheň. Sklárna měla kolem 20-30 zaměstnanců, kteří zde vyráběli křišťálové a barevné sklo, páteříky, součásti lustrů, foukané misky, baňky různých tvarů a hranoly. Jeden z posledních zde vyrobených lustrů věnoval sklářský továrník Josef Rudolf Schmid stachovskému kostelu. Část skla byla dekorována ve Stachách, kde byla brusírna a později také malírna skla. V době, kdy byla dostavěna Nová Huť, se stále větší naléhavostí ukazovala krize šumavského sklářství, která souvisela s drahými vstupy. V této nepříznivé době byla stavba nové sklárny velkou zátěží, Josef Rudolf Schmid záhy neměl z čeho splácet dluhy, a proto v roce 1889 po 14 letech provozu svou novou sklárnu nechal vyhasnout. Zadlužená huť byla poté prodána v soudní dražbě Dr. J. Stinglovi, městskému lékaři v Kašperských Horách.

Nejdůležitější je psát život.

Dlouhé dějiny stašského sklářství se v roce 1889 uzavřely, ale sklářství zde připomínají některá místní jména (kýz, puchr, flusárna, huť, šlejírna), zbořeniště jako pozůstatky celého řetězce sklářské výroby a originální výrobky v muzeích nebo rodinných sbírkách. Barvitý, byť místy poněkud nepřesný, popis výroby ve stašské sklárně z posledních let jejího provozu se dochoval ze vzpomínek obecního písaře Františka Woldřicha. I vzpomínka na něj přežila do dnešní doby jako na Písaře. Důkazem toho, že zde byla dříve sklárna, je i to, že v dnešní době se při různých terénních úpravách najdou úlomky barevného skla.

V letech 1945 až 1960 správcem zemědělské usedlosti pan Krása.

Ze sídla majitele sklárny se vybudoval v letech 1960 až 1962 Domov důchodců. Stavba byla zkolaudována v prosinci roku 1962. K otevření domova došlo 1. 1. 1963. Kapacita činila 110 lůžek v 37 pokojích a to 17 čtyřlůžkových, 2 třílůžkových a 18 dvoulůžkových. Vybavení pokojů představovaly železné postele, jídelní stolky se židlemi. Kulturní místnosti byly vybaveny televizory a po pokojích byl rozveden rozhlas po drátě. Domov měl svojí kuchyň, prádelnu a vodu z vlastního spádového vodojemu.

Slova jdoucí ze srdce hřejí tři zimy.

Kuchyň byla vybavena strojním zařízením na elektřinu a to dvěma elektrickými plotýnkami, pečící pánví, elektrickou troubou a malým kuchyňským robotem. Měla svůj příruční sklad potravin, umývárnu na nádobí, hlavní sklad potravin se dvěma chladničkami, příruční sklad s jednou chladničkou. K vaření se používala jak elektřina, tak i uhlí.

Prádelna byla vybavena 2 kyvnými pračkami na 8 kg prádla, z nich jednou na elektřinu a druhou na uhlí, jednou pračkou Romo na 4 kg prádla, jednou odstředivkou na prádlo a kotlem na vyvážení prádla.

Ryba hledá nejhlubší vodu, člověk nejlepší život.

Zdravotní péči obyvatel zajišťoval obvodní lékař, který sem pravidelně dojížděl. Počet zaměstnanců v té době čítal 21 pracovníků, z toho 13 civilních a 8 řádových sester z řádu Karla Boromejského, které zde našly nejen práci, ale i svůj domov. Dle slov pana Jaroslava Kortuse, který zastával řadu let pozici ředitele: „Vykonalý mnoho dobrého. Dělalý všechno. S obyvateli i civilními zaměstnanci si velice dobře rozuměly.“ V roce 1991 řádové sestry opustily domov z důvodu odchodu do svého navráceného majetku. Někteří obyvatelé žijící zde mnoho let udržují s řádovými sestrami písemný kontakt dodnes. Svoje působení v Kúsově zaznamenaly v kronice domova:

„Zdejší Domov důchodců byl od prosince roku 1962 do června 1991 i naším domovem, který jsme měly rády a ve kterém nám bylo dobře. Nyní, když odcházíme, přejeme všem, kteří zde zůstávají nebo sem přijdou, aby i oni zde byli „doma“, aby zde nacházeli zázemí, pochopení a pomoc. S láskou na všechny vzpomínají Milosrdné sestry sv. Karla Boromejského.“

Člověk couvne, aby mohl lépe skočit.

„Dojížděli sem děti ze škol se svými vystoupeními. Mikulášská a táborák se neobešly bez harmonikáře, který obyvatelům zahrál jejich písničky. Tím harmonikářem byl pan Voldřich, který žil v Kúsově. Na zájezdy se jezdilo 2 – 3x do roka. Navštívili jsme např. Hlubokou, Svatou Horu a letiště.“ Tak se vyjádřil pan Kortus ke kulturnímu životu obyvatelů domova.

Postupem času se kapacita domova stala nedostačující k značnému počtu žadatelů o umístění a tak bylo nutné provést jak stavební změny, tak i změny ve vnitřním vybavení, které se stávalo zastaralým a nevyhovujícím.

V domově nebyl původně žádný výtah. Ten byl vybudován svépomocí za působení pana Kortuse jako ředitele domova. A nejen to, zasloužil se také o výstavbu nové cesty vedoucí k domovu. Původní cesta směřující z kopce dolů představovala v zimním období nemalé problémy se sjízdností.

V roce 1964 byla dána do provozu hospodářská budova, která sloužila k chovu slepic a tím byla kuchyně částečně zásobována vejci a masem. Pan Kortus konstatoval: „O 100 slepic se starali zaměstnanci společně s obyvateli.“ Později se hospodářství rozšířilo i o chov prasat. Pro zpestření života obyvatel se uskutečňovala 2x do roka zabíjačka.

V roce 1975 byla u domova postavena bytovka o kapacitě 6 bytových jednotek, která poskytovala bydlení našim zaměstnancům. Později byla tato bytová jednotka bezplatně převedena Obecnímu úřadu Stachy z důvodu zatěžování rozpočtu domova.

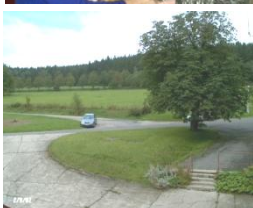
Kulturní péče a zájmová činnost pro obyvatele byla v té době zajišťována promítáním filmů jedenkrát týdně a to v sobotu nebo v neděli. Dále měli k dispozici knihovnu, která obsahovala 786 knih. U imobilních obyvatel se prováděla zájmová činnost předčítáním novin, časopisů a knih, poslechem rozhlasu po drátě a sledováním televize.

Štěstí je to jediné, co můžeme dávat, aniž bychom to měli.

V roce 1983 byla zahájena přístavba domova a výstavba čističky odpadních vod. V roce 1986 byla přístavba slavnostně otevřena. Byly nově vybudovány dvoulůžkové pokoje s příslušenstvím a došlo k navýšení kapacity na 135 lůžek. Ve stejném roce byla dána do provozu i čistička odpadních vod, která se dočkala modernizace v roce 2006 a vybudováním usazovací nádrže v roce 2012 se stala nejmodernější čističkou v širokém okolí.

V roce 1988 došlo k částečné modernizaci kuchyně na propan – butan a další rekonstrukcí prošla až v roce 2003. Kuchyně s jídelnou byla plně zmodernizována a vybavena spotřebiči z nerezové oceli. Současně s rekonstrukcí a přístavbou se rozšířil i sklad potravin, jídelna a zázemí pro zaměstnance. Tato přestavba proběhla za plného provozu.

V roce 1991, po odchodu řádových sester, se jejich ubytovací prostory přestavěly na dvoulůžkové pokoje a tak došlo k navýšení kapacity na 145 lůžek. V této době došlo i ke zvýšení počtu zaměstnanců na 42 osob.

V letech 1996 až 2006 se průběžně modernizovala elektroinstalace v hlavní budově, proběhla kompletní rekonstrukce vodojemu, vodovodního řadu, postupně se zateploval celý objekt a vyměňovala okna. Společná sociální zařízení na všech odděleních se konečně dočkala kompletní přestavby. Výstavbou věže s evakuačním výtahem a zvonící dostala hlavní budova zcela novou tvář.

Zastaralá kotelna na koks se dočkala přestavby v roce 2003, kdy proběhla plynifikace, instalace atmosférických kotlů a výměna radiátorů v celém objektu. Další modernizace otopného systému proběhla v roce 2007, kdy došlo k rekonstrukci kotelny a instalaci tepelného čerpadla a solárního systému na ohřev TUV. V roce 2011 byly vyměněny stávající atmosférické plynové kotle za nové, kondenzační. V následujícím roce přišla na řadu prádelna. I ona se dočkala celkové rekonstrukce a vybavení provozu moderními automatickými pračkami, sušičkami a mandlem.

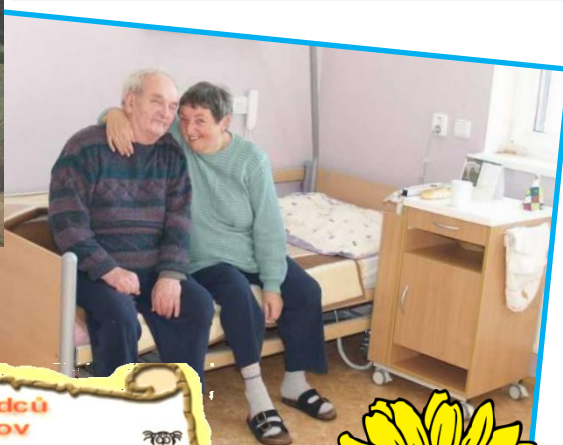
Do 31. 12. 2002 vykonával funkci zřizovatele Okresní úřad Prachovice. Od 1. 1. 2003 je zřizovatelem příspěvkové organizace Domov pro seniory Stachy – Kůsov Jihočeský kraj.

Stachy
Kůsov
www.domovkuso.cz

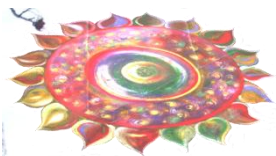

V říjnu 2006 byla podána ve spolupráci s Jihočeským krajem žádost o dotaci z finančního mechanismu EHP/ Norsko na investiční záměr „Nástavba pavilonu C a přístavba evakuačního lůžkového výtahu“. Konkrétním projektovým záměrem bylo vytvoření 11 nových dvoulůžkových pokojů s plně bezbariérovým přístupem ve stávajícím pavilonu C, nástavba 4.NP a částečně i 3.NP, přístavba lůžkového evakuačního výtahu a rekonstrukce stávajících 18 pokojů v 1. a 2. NP. Součástí projektu bylo i pokoje nově vybavit.

Přestavbou půdních prostor na oddělení A byla vybudována společenská místnost. Bezbariérový přístup mezi jednotlivými pavilony do nové společenské místnosti byl zajištěn realizací plošinového výtahu. V rámci tohoto projektu došlo dále k vybudování zimní zahrady a k souvisejícím venkovním úpravám (parkoviště, příjezdová komunikace, změna oplocení u vjezdu k novému evakuačnímu výtahu). Stavba byla zahájena dne 1. 9. 2008. Kolaudace stavby proběhla 12. 11. 2009. Celková kapacita domova (140 lůžek) zůstala zachována, ale došlo k výraznému zvýšení kvality poskytovaných služeb v souladu se Standardy vydanými MPSV ČR.

**Co je důležité, je očím neviditelné,
správně vidíme jenom srdcem.**

**„Chtěl bych“ neznamená nic.
„chci“ dělá divy.
Vinět**

Naše zahrada se od roku 2007 postupně mění na rehabilitační a odpočinkovou zónu. Uživatelé zde mohou trávit volný čas, pořádají se zde různé akce - táboračky, hry, soutěže.

Vybavení pokojů, koupelen a sociálních zařízení se s postupem doby stávalo nevyhovujícím a tak postupně došlo k modernizaci všech těchto zařízení. Vícelůžkové pokoje byly přestavěny na dvoulůžkové a jednolůžkové se sociálním zařízením, modernizovaly se koupelny včetně jejich vybavení. Všechny stavební úpravy byly prováděny opět za plného provozu.

V současné době probíhá celková stabilizace kvality a přístupu k poskytování sociálních a zdravotnických služeb se zaměřením na spokojenost klientů a zaměstnanců. Obnovením osvědčených zvyklostí v mezilidských vztazích dříve obvyklých, v posledních letech ovšem skomírajících, se snažíme navodit co nejpříjemnější prostředí našim uživatelům. Hledáním, společným znovunalezením základních principů slušného a hodnotného společného soužití a chování, budeme tyto principy prosazovat v každodenním životě našeho domova v duchu zásad lidského soužití.

Toho, co víme je kapka, toho co nevíme je moře.

Obrovský význam klademe na samotnou aktivizaci našich uživatelů služeb. Jakákoli aktivizace je formou předcházení osamění a sociální izolace. Aktivizace je specifická metoda vstupu do života člověka s cílem naplnit jeho fyzické, psychické i společenské potřeby. Podporuje růst a udržení schopností a dovedností člověka v rámci jeho stávajících možností. Snažíme se pomáhat našim klientům žít plnohodnotný život dle jejich přání.

Jen dýně roste v leže.

Vedení domova se neustále snaží zaměstnancům usnadňovat práci vybavováním koupelen moderními přístroji a pomůckami, bydlení uživatelů služeb zlepšuje vybavením pokojů pečovatelskými lůžky a účelným nábytkem.

Kapacita domova v současné době činí 140 lůžek v 80 pokojích: 24 jednolůžkových, 52 dvoulůžkových a 4 třílůžkových. O uživatele se stará pracovní tým 80 zaměstnanců ve složení: ředitel, 6 THP, 3 sociální pracovníce, 13 zdravotních sester, 44 pracovníků v přímé obslužné péči, 2 údržbáři, 3 dělnice prádelny, 6 kuchařů a 2 domovnice.

Snahou nás všech je neustále modernizovat a zlepšovat podmínky pro pobyt našich seniorů, aby se Domov stal jejich „domovem“.

Kůsov září 2013

„Pokud jsme na správné cestě, zjistíme, kolik je nutno den po dni ještě zvládnout a nakolik jsme se přiblížili tomu, k čemu jsme hnáni svým přirozeným úsilím.“

Seneca

